

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyár-
tisok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 50 kr.

Nyitlér sora 20 kr.

KÖZÉRTDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői iroda

kiadóhivatal:

CIRNER ÉS LINGNER
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A kormány és a vámközösség.

Budapest, február 27.

Hanyatlásnak induló parlamentáriz-
musunk becsületére sietünk konstatálni,
hogy a kiegyezési kérdések, ne-
vezetesen a vámközösség körül meg-
indult képviselőházi vita — legalább
eddigé — meglehetősen nyugodt, tárgyi-
lagos mederben folyik. Apponyi gróf
az ő ismert indítványát oly beszéd ki-
sérétében terjesztette a ház elé, mely
higgadságról, bölcs mértékudásról tesz
örvendetes tanúságot. Kossuthék és
Ugronék is annyira-mennyire ugy
viselkedtek, ahogy a szőnyegen levő
tárgy komolyságához és fontosságához
illik. Ki-ki, kormánypartí, ellenzékí egy-
aránt, érzi, hogy ez egyszer ismét a
nemzetnek igazán vitális kérdései forog-
nak szóban. Innen a sokfelől már-már
szokatlan ná vált tisztességes hang,
a személyeskedő és szenzációhajhászó
szónoki mutatóványok lehető kerülése.

Mindamellett azonban a mostani vi-
ták során sem hibázik az igazságtalan
támadás, az olesó jelszavak kultusza.
Igy határozottan alaptalan, rosszakaró
ráfogás az, mintha a kormány és partja

csupa daczpolitikából ellenezné
Apponyi gróf határozati javaslatát.

Mit akar Apponyi? Mennyiben akarja
ebben a kérdésben ugyanazt, mennyiben
akar mást a kormánypart? Tudvalevő,
hogy a nemzeti párt vezérének hétfői
fejtegetéseinek objektív része az egész
ház osztatlan helyesítésével találkozott.
A kormány in merito egyetért vele
abban, hogy a kereskedelmi és vámszö-
vetséget ugy kell megcsinálni, hogy az
ország érdekei sérelmet ne szenvedjen-
nek, ha pedig ez nem volna lehet-
séges, akkor az önálló vámterü-
let lenne létesítendő, melyhez az or-
szágnak törvénybiztosította kétségte-
len joga van. Ez az álláspont annyira
magától értetődik, hogy ha annak kül-
lön fejtegetése nem is éppen hiábavaló,
de határozottan fölösleges az a be-
lőle levont indítvány, mely szerint a
kormány a vámterület felmondására és
az önálló vámterület előkészítésére lenne
utasítandó. Főlöleges, mert hiszen eléggé
köztudomású, hogy a kormány elejétől
fogva, külön utasítás nélkül is ugy járt
el a kiegyezési kérdések körül, amint
azt saját kötelességtudásán kívül a tör-

vény világos szövege és szelleme is eleje
szabja.

De nemesak fölöleges, hanem egye-
nesen czélszerűtlen is lenne a szó-
ban forgó képviselőházi határozat. Czél-
szerűtlen főleg két okból. Először is en-
nek az indítványnak elfogadása egyér-
telmű lenne egy afféle visszafeny-
getéssel Ausztria felé, amelyre a jó
szomszéd reichsrath-jának nagyon is
platonikus és meglehetősen sületlen
expektorációja nem is méltó. Jól
jegyezte meg tegnap egyik kormány-
partí szónok: „A magyar parlament po-
litikai érettsége sokkal nagyobb, sem-
hogy papírlövegre papírlöveggel
válaszolna.“

De van még egy másik, sokkal ko-
molyabb, politikailag nyomósabb ok,
mely Apponyi indítványának ellene szól.
És aligha csalódunk, midőn ennek a
nyomós oknak helyes fölismeréséből
vonjuk le a szabadelvű pártnak leg-
főbb aggályát, melylyel az önálló vám-
terület mellett való állásfoglalás ellen
viselkedik.

Ausztriának nincs közjogi ellenzéke.
Ha Ausztriában a képviselőház bármily

TÁRCZA.

A megszőktetett modell.

A grófné azon nők közé tartozott, akik
szenvedélyesen szeretnek mindent. Gyerek
korában a bonnet meg a cukorkát, eladó
korában a tánczot meg a lovaglást szerette
szenvedélyesen. (Együttal azonban azt is szí-
vesen vette, ha udvarlói hizelgő bókákat
szórtak a szemébe). Később — abban a
korban, melyet feszegetni a legnagyobb ud-
variatlanság — a festészetet kedvelte meg.
Ez időtől a grófné teljesen átalakult:
kerülte a büszke, fényes társaságokat; vise-
letében feltűnőleg kereste az egyszerűt; a
szalonok síma, sokszor síkamlós parquettei-
ről leszállva, gyakorta belegázolt a sárba —
a mindennapi életbe — egy-egy alak után,
aki nem annyira ideálkép, mint inkább egy
nagyon is szurtos, rongyos, elzűllött lény
volt, nyomorában, elzűlltsegeben nagyszerű,
s ezt aztán elnezegette, vonásról vonásra
tanulmányozgatta nagy lelki gyönyörrel, mint
általában a genre-festők szokták.

A grófnéval együtt átalakult a kastély is.
A gróf az épület tulsó szárnyába vonult, az
év legnagyobb részét utazásban töltötte, mi-
kor pedig az evszak mostohasága (avagy tán
a zsebe) otthonülésre kényszeríté: lakosztá-
lyában ugy körülvette magát illatos üveg-
csékekkel, hogy nehéz volt a levegő tőlük. Azt

mondta, hogy sajátságos migrainje van, mely-
nek egyedüli orvossága a nehéz illat; pedig
csak attól a „szagtól“ borzongott, melyet a
grófné hozott haza magával a — sárból,
vagy melyet valamelyik toprongyos modell
hagyott hátra maga után.

A grófné termeiből egy lábíg kikerültek
a fölöleges butorok, meg a nehéz arany-
rámás képek, helyöket festőállványok, ro-
kokó staffageok, szobrok, egyszóval a grófné
lelkivilágához inkább illő tárgyak foglalták
el. A nehéz arany rámak százasok lakói: a
hajporos, szurós szemű, büszke ősök felke-
rültek a padlásra, helyet engedve holmi
ringy-rongy jövevénynek, akiket a grófné
maga festett s akikhez nem valami buzogá-
nyos, kaczagányos levente ült modellt, hanem
egy-egy iszákos vándorlegény, egy-egy elbu-
sult képű cigány, akiknek mind nem volt
okuk, hogy büszke, hódító tekintettel örö-
kítették meg magukat.

Különben szerette a cigány-modelleket.
Órákig is el tudott járni-kelni — vén tár-
salkodónője kiseretében — egy-egy szurtos
cigány után; nézte, leste minden mozdula-
tát, s haza menve, addig meg se pihent, míg
vázlatát vászonra nem veté. Aztán ugy sá-
rosan, összegyűrt ruhában, de sugárzó bold-
og arczezal ment át a grófnéhoz, hogy be-
mutassa újabb megfigyelése tárgyát; mire a
gróf rendesen tüsszögött, s ha szerét ejtheté,

még a grófné jelenléte alatt kidugta vala-
melyik illatszeres üvegesjét.

Egy nap, éppen az őszi nagyvásár alkal-
mával, a grófnének, amint járt-kelt a sáto-
rok között, különös érdekes jelenet ötlött
szemébe. Két nagy szál karóról foltos, feke-
tés ponyva omlott alá, alsó végével földbe
vert ezölöpökhöz kötve, mely alatt a háttér-
ben ágasokra akasztott bogrács sistergett,
körülötte guggoló, pipáló, sovargó arcu em-
berekkel, kiknek kordován arcját érdeke-
sen ragyogta be a rájuk vetődő tüzfény.

Sátor elején egy ifju lány tánczolt. De
milyen leány volt az! Magas, karesu, telt,
hogy a százszínű aranyos fűző nem tudta
leszorítani keble emelkedő halmaít, felíg ki-
fordult, kiragyogott belőle: szemet kápráz-
tatni, szívet dobogtatni. Haja borzosan csün-
gött alá, itt-ott a régi varkocsba fonás em-
lékével, az egyes tincsek tele tüzkódve va-
kító fehér csigákkal, rezgőkkel, melyeknek
pilléreit üveg, drágagyöngy, nemes fem és
spanyolviaszk egyformán képezék. Arcza a
keleti típusz-ideál minden szépségét magán
viselé: bőre barna volt, síma, mint a bár-
söny, égő, meleg, sugárzó, mint egy meg-
gyult rózsabokor. Szemei gyújtottak, kacze-
ran, kihívón, szinte remesen csillogtak a
körülállókön, akik piruló arczezal, sováran
néztek őt, szemeiket behunyva, ha a szilaj

határozott módon a külön vámterület mellett exponálja magát, abból oda a t alkotmánypolitikai tőkét bizonyára senki sem csinál. Nem úgy minálunk. Magyarországnak nagyon is van közjogi ellenzéke, mely kapva kapna az alkalmon, hogy a parlament alsó házának kiegyezés-ellenes határozatát ne csak gazdaságilag, hanem politikailag is, tehát a közjogi alap gyöngítésére értékesítse. Értsük meg jól: nem az önálló vámterülethez való törvényes és kétségtelen jogunkról, hanem csak ezen jog érvényesítése mellett idő előtt való állásfoglalásról...

A kormány tehát nem azt hangsúlyozza Apponyi gróf indítványával szemben, hogy „csak azért sem!” — hanem voltak és vannak ellene igen komoly, ugy taktikai, mint magasabb politikai okai.

A Bánffy-kormány egész multja, a szóban forgó kérdésben eddig tanusított önérzetes, korrekt és okos magatartása azt az alapos reményt nyújtja, hogy a — bizalmatlansági szavazattal határos — külön instrukció nélkül is Ausztriával szemben meg fogja állani a helyét úgy, amint azt Magyarországnak közgazdaságilag és politikailag is a jelen körülmények közt legjobban felfogott érdekei kívánják.

Elhibázott álláspont.

Budapest, február 26.

A kormány második indemnitási javaslata tárgyában a pénzügyi bizottság jelentését tegnap terjesztették a képviselőház elé s a javaslatot a budgetvita újabb megszakításával legközelebb napirendre tűzik.

táncz közben ruhafosztlányai közül kitért, kivillagott ideges, ruganyos labainak borsónya.

A grófné meglepetve állott meg. Beutazta ugyan a művelt világot, mindazáltal be kellett vallania, hogy ennél szebb nőt nem látott életében.

— No, ezt a kepet minden áron bírom kell! — jegyezte meg szenvedélyesen s intett a társalkodónak, hogy tegye meg a szükséges lépéseket a lánynak a kastélyba való csalogtatására.

Igen bizony: csakhogy ez nem ment olyan könnyen, mint a grófné gondolá. A szép lánynak először ki kellett öntenie szilaj, lobogó, perzselő szenvedélyt a tánczban; aztán be kellett gyűjtenie a bámulók filléreit, ami ellen hasztalan dolog volt emlegetni a grófné tele erszényét, mert hát az nem lett volna olyan édes, mint az, amit fáradsággal koldult össze; aztán meg benne is volt anyi hiúság, hogy szívesen tette ki közszemlére tündéres bájait, ami mind nem lett volna lehetséges a kastélyban.

Mikor ez a sok akadály mind le volt győzve, akkor meg a dáde hozakodott elé, hogy hát aztán ok mit csinálnak a szép Darinka nélkül, mikor ő a szemük fénye, a lelkük lelke?... Hát aztán bejöttek ti is a parkba... ott egészen a közelében leszte.

Jó lett volna ez mind, hanem a dádenak

Van okunk a feltevésre, hogy e második indemnitinek a tárgyalása nem fog sokáig tartani, mivel ez irányban alkalmasint az ellenzéki pártok is készek conciliáns eljárást követni. Hiszen nem bizalomnyilvánításról van szó, hanem ideiglenes engedélyezéséről azoknak az eszközöknek, amelyek a tavalyi költségvetés alapján okvetlen szükségese az ügyek továbbviteléhez.

De hogy ez a második indemnitási javaslat szükségessé lett; hogy ennek folytán a magyar állam háztartásában bizonyos stagnáció állt be; hogy intézményeink fejlesztése késett, az állami hivatalnokok fizetésének felemelése lehetetlen lett; ezek igen elszomorító következményei az ügyesen leplezett ellenzéki obstrukciónak, amely a költségvetési vitát oly végtelenül elnyújtani törekszik, hogy mindenfelől követelik, legalább a budgettárgyalásnál, bizonyos klotúr életbe léptetését. Ez a klotúr némi tekintetben egyenlő a szólásszabadság megszorításával és ez az egyetlen ok, amiért Bánffy miniszterelnök ezt a gondolatot határozottan visszautasítja. Még a látszatát sem akarja magára venni annak, mintha bármily értelemben és bármely téren helyeselni tudná az erőszakoskodást. Pedig ez a klotúr a világ minden parlamentjében letezik és az illető törvényhozó testületek hasznára és sikerese működésére érvényben van.

Tehát sem klotúr, sem obstrukció parlament feloszlata. Talán két órával meghosszabbítják az üléseket. Ez minden, amit a Bánffy-kabinet az ellenzéki obstrukcióval szembe állítani akar. Minden, de nem kielégítő. A szabadelvű párt nyugodtan nézi az ellenzék eljárását, hallgatja lehetetlen fecsegéseit és ezzel elhibázott álláspontot foglal el, ami egyrészt elbizakodottá teszi az ellenzék, másrészt felforrálja benne a mérget.

Báró Bánffy a képzelhető legnehezebb viszonyok közt vette át a kormányt és teljesen hű maradt a programjához, melyet állása elfoglalásakor adott. Az ellenzékkel

újra eszébe jutott, hogy bizony a szép Darinka még ma nem szerezte be a mindennapit; pedig hát a cigány is szokott enni s még pedig hus, jó nagy porciót egyszerre; mert hát hus tartja a gazdát, lé a szolgát.

Azt is megigérték nekik, s ráadásul még tejfölső káposztát is helyeztek kilátásba a hus mellé.

— S egy piros nadrágot nem kapok? hát Jankó egy pitykés dolmányt? én meg egy pár ráncos száru csizmát? Misi egy kalapot, egy lajblit? én meg egy pipát a nagyságos tekintetes gróf ur pipáiból, meg egy akkora malaczkát, mint az öklöm, vagy mint a fejem, vagy csak akkorát, mint a lábam szára czombostól?

Nagy nehezen ezek az akadályok is elhárítottak az utból, miután a társalkodóné két ízben is elszaladt a várakozó grófnéhoz s értésül adta a kikötéseket. Azonban a dádenak még mindig volt kívánni valója s ragaszkodott volna is hozzá, ha időközben a Darinka szeme nem akadt volna meg valakin, aki suttogva váltott pár szót a társalkodónóval s fejével két ízben is intett feleje.

Az a valaki egy magas szöke ifju ember volt, pelyhedző szakállkával, rózsás arccezal, bátor, merész s mégis sovárgó szemekkel, melyekről sohasem lehetett tudni, hogy kért, esdekelni, avagy követelni akarnak-e?

való harcban a kormánynak csak teljesen tárgyilagos eszközök állnak rendelkezésére, a támadás terére nem léphet, nem szabad lépnie. Tárgyilagosságában, igazságosságában és céltudatos politikájában elég erős a kormány, hogy az ellenzék minden támadását erélyesen visszaverje; az ily támadó harcból a kormány mindig győztesként került ki.

Az ellenzék azonban kezd oly fellepést tanusítani, amely semmiképp sem illeti meg őt. Majd úgy viselkedik, mintha ő egyedül vette volna bérbe a hazafiságot és mintha a kormánypárti padokon hazaárulók konzorciuma ülne. Majd meg azzal kérkedik, hogy kizárólag ő az, akinek a magyar államiságot, Magyarország szuverenitását léptenyomon védelmeznie kell a szabadelvű ellenzék ellen. Majd ismét erkölcsbírónak torkodik fel s általános frazisokkal megtámadja egyesek becsületét és kizárólag a maga számára foglaltak jelenti ki az erkölcsöt és az erkölcsi tisztaságot. Ez irányban a szabadelvűség nagy bajnokainak hallgatása felbátorítólag hat az ellenzékre. És ez tökéletesen elhibázott álláspont. Lépjenek előre a szabadelvű párt korifeusai, Jókai, Wekerle, Széll, Falk és a többiek végtelen sora! Beszéljenek, az ellenzék beszédagályát és radamontádjait le kell szállítani igazi értékükre, a kizárólagosan aréna-dába vett hazafiságot lejobb kell akasztani. Lépjenek ki a politikai arénára, szónoki tehetségük és személyiségük egész súlyával az egész ország szemeláttára tépjék le az ellenzék hazug arczáról a hamis maszkot és igazi mivoltában állítsák őt az egész ország elé. Az ellenzéki szájhősöket az egész ország előtt le kell szállítani értéktelenségükre s be kell bizonyítani, hogy csak hab az, amit beszélnek; üres szalma, amit csépelnek és rosszakaratu hazug frazisok, amit a szájukon kieresztenek. Háborút kell kezdeni az ellenzékkel, mert a békét nem akarja. Lépjen hát ki a szabadelvű párt a tartalékból és bizonyítsa be az ezredéves ünnep előtt, hogy nemcsak elvekben nagy, a védelemben tömör, hanem erős és erélyes tud lenni az

Darinka száz meg száz embert látott az nap, akiket ő mind elbávolt, akiknek merészen, kegyetlen hidegséggel, vagy gyújtó csapodársággal nézett a szemükbe. S most? hosszú, selymes pilláit kénytelen volt szemcsillagára borítani, nehogy elszédüljön.

Szilaj indulattal ugrott a társalkodónóhoz az ifju távozta után, s hevesen kérdé:

— Ki volt?

A jó asszony megütöközött, mindazáltal nem maradt adós a felelettel.

— A grófné fia.

— Rólam beszélt, ugy-e? Faggatá tovább a cigányleány, s hogy társai figyelmét elkerülje, kezeivel úgy tett, mintha alamizsnát kérne.

— Rólad!

A lány szeme felvillant. A másik pillanatban már ott állott a dáde előtt s kerekken, érthetően kijelenté, hogy ha nem fogadja el azt a sok jót, amit már megígért ez a jó asszony, ő nem bánja, megy egyedül is... Ez aztán döntött; a dáde sem ellenkezett többé.

A vásártérről egyenesen a park hátsó részéhez vezették őket. A grófné maga nyitá ki a kis ajtót s Darinkát előre bocsátá, mintha félt volna, hogy megbánja a dolgot s visszafordul.

A cigányok rögtön tábort ütöttek a nagy, lombos platánok alatt, melyeknek enyhe

ellenzéki szemelvények elleni támadásban is.

Ez lenne — mint a „Pester Correspondenz“ hiszi — az egyedül helyes álláspont, melyet a szabadelvű pártnak az ellenzékkel szemben el kellene foglalnia.

A nemzetiségi sajtóból.

Testvérharcz.

(—) A nemzetiségi sajtó táborában teljes erővel dúl a harc. Amit a magyar nemzet és ennek végrehajtó közege, a magyar kormány, objektív, törvényen alapuló eljárásával bebizonyított, hogy az egész nemzetiségi mozgalom nem egyéb, mint egyes fanatikus, képzelt elmének merénylete a szülő-haza és annak alkotmánya ellen; egyes kétes existenciának vagyoni előny elérésére célzó ténykedése: azt most kétséget kizáró módon, napról-napra bizonyítgatják maguk a volt korifeusok, azok, kik a konczon összeveszték és most egymás szennyet dobják a piacra, így igyekezvén privát bosszúkat kielégíteni.

A különvált pártok lapjai szolgálják támadó fegyverül. Nincs az a nap, hogy az egyik, vagy a másik párt lapja az ellenfélről valami kompromittálót ne mondana; minket pedig rávezetnek arra, hogy megtudjuk, kikből állott tulajdonképp azoknak nagy része, kik a nemzetiségi mozgalmat vezették.

A támadást Russu Sirianul, a Tribunától kiközösített, a Független Újság hordozója kezdte meg a szászvárosi Revista Orasiei hasábjain. Közzétette Rátz drnak, a Tribuna szerkesztőjének bizalmas levelét, melyben ez elvtársait a február 6-án megjelent manifestum aláírására hívja fel. E levél valahogy Russu Sirianulnak kezeibe került és ő sietett volt vezérét, elvtársát a levél közzétételével kompromittálni, elárulni, hogy milyen nehezen született meg e nagyhangú manifestum és mennyi alattomos munkába, utánjárás és rábeszelésbe került, míg sikerült 7 gyászlovagot találni, kik Rátz süretét aláírták.

A volt fegyverbarát részéről intézett ezen támadás direkt Rátz- és a „Tribuná“-nak szólván, természetes, hogy a Tribuna e támadást visszaverni igyekszik és az utóbbi napok egyik számában Russu Sirianult, felhasználva ellene a legélesebb fegyvert, ezen ur multját mint olyant aposztrofálja, ki mielőtt a nemzetiségi mozgalom szolgálatába állott, Bukarestben az utcákon ténfergett állás és foglalkozás nélkül, kinek támadásait jövőre figyelembe nem veendő.

Az agitáció fénykorában hangoztatott bombasztikus frázisok, mint: népboldogítás, járom alóli felszabadítás, ime, hová töpültek! Alattomos cseleszövés, kétes existencia jelszavaivá sülyedtek alá!

Ime, Erdély elámitott román papjai és tanítói, kik egy időben a népboldogítás hangzatos elvét hangoztatták, azok most alattomos fondorkodók; kik pedig a járom alóli felszabadítást hangoztatták, most kétes existenciák.

Átláthatjátok már, ti félrevezetett hívók, hogy midőn a nagyhangú frázisoknak hittetek, kik voltak azok, kik a frázisokat gyártották...

Ezen esetetlert perlekedés reánk nézve két szempontból érdekes.

A „Russu Sirianul“ által közzétett levél azt bizonyítja, hogy a manifestum megjelenése erőszakos, mesterkél volt. Rátz-nak külön bizalmas levél útján kellett elvtársait felkérni, hogy a manifestumot írják alá és bizalmas levél útján kellett elvtársait törvénytelen cselekedetre buzdítani. Kiténik, hogy Rátz tényleg alkotmányellenes dolgot, célzott, midőn alattomban, titokban ohajtott valamit elérni, mit törvényeink, rendeleteink tiltanak; a „Tribuna“ tehát régi módszerét, az alattomos megtámadást, továbbra is fenntartja és gyakorolja.

Viszont a „Tribuna“, midőn közleményében Russu Sirianult mint volt bukaresti

tétlen ácsorgót mutatja be olvasóinak, egyúttal elárulja, kikből állott azon vezérkar, kik a nemzetiségi mozgalmat vezették és szervezték.

Es vajjon a „Tribuna“ most saját olvasói előtt nem restelli-e bevallani, hogy azt, kinek hasábjait annak idején, a liga aranyainak fénykorában, rendelkezésére bocsátotta, olyan egyéniség volt, kinek multjában maga Rátz sem bízott? Magának a „Tribuná“-nak is pirulnia kellene, hogy annak nevének, kinek cikkeit a lap előkelő helyén közölte, most maga mint iparlovagot jellemzi.

A testvérharcz eddigi eredményeiből megismerkedhetünk tehát a nemzetiségi korifeusok egyik fegyverével és megismertük valójában az egyik vezéregyéniséget; reméljük, hogy figyelemmel kísérve a harc további fejleményeit, nemsokára az egész nemzetiségi hecczert tiszta valójában ismerendjük fel.

Saját honfitársaink érdekében pedig ohajtuk e harc folytatását, mert jó román népünk megismerve a valódi célt, mely az agitátorokat vezette, belátja önöz céljukat, elhűgüldéssel fog tőlük elfordulni, azoktól, kik a népet ohajtották saját előnyeikre felhasználni.

* * *

A hazai és oláhországi lapok igazolják — multszámunkban jelzett — azon feltevést is, hogy a manifestum már Rátz és Urechia kibékülése eredménye és hogy ők közösen ejtették el Lukaciut, Brotet és társait, mint olyanokat, kik tulságba menő agitációjukkal esetleg nemzetközi surlódásokra is adhattak volna alkalmat. Brotet már maguk az oláhországi lapok is elejtik, Lukaciut ugyan még nem, sőt gyanítani engedik, hogy ő maga is, saját részéről, fog egy manifestumot kiadni, melyben, reméljük, rajta lesz ő maga is, megdicsőült arccal, glóriától körül övezve, szép ríktó színű ruhákba öltözve, amint magyar hóhérok között megy a vesztőhelyre. Nos, ha meg is fog jelenni e bohózi előadást hirdető manifestum, követni fogja azt nem

zöldjét még alig bontotta meg egy-egy vöröses avar, a közelgő hervadás előhírnöke. Darinka tovább haladt a grófné után s el-el-mélázva tekintgetett végig magán, méztelen, égő, bársonyos tagjain, miközben nem ritkán szilaj indulatok lidércfénye jelent meg szemében, s egy-két szokatlan mozdulatot tett kezével, hogy borzos haját lesimítsa.

Utközben megállott a pihenő szökőkút előtt s bevillantotta arcát a kristályos vízbe, mire boszusan rángatott egyet finom se-lyempihés ajkán s meztelen keble felett össze-fogta a czifra szines rongyokat.

Mielőtt kiértek volna a sűrűből a dolomitporos udvarra, a grófné megállította kíséretét. Maga sebes léptekkel, szinte iramodva haladt tovább s kémlelő tekintetét meghordozta az udvar nyílt terén. Aztán visszatérve, tovább vezette őket s halkán odasugotta a társalkodónőhöz.

— Csak ez a Vilmos ne venne tudomást e leány felől... apja természete éppen... nem szeretném, ha...

Nem folytatta tovább, jól tudván, hogy a jó asszony ugys megértett e szavakból annyit, a mennyit kellett. Oldalvást rápillantott a leányra, kinek arca szakadatlan tűzben lángolt. Ugy látszik, hogy a szabadban tanyázó emberek finom hallásával birva, utolsó szóig meghallotta a grófné szavait.

Szerencsésen elérték a kastélyt a nélkül, hogy valaki észre vette volna őket. A hátsó

csigalépcsőre kerültek. Pár pillanat mulva már bent voltak a fényes termekben s Darinka, úgy, ahogy volt, leült a grófné elé, ki czeruzáját szokatlan lázas gyorsasággal futtatta végig a kifeszített vászon felett.

A cigányság ezalatt kezdte otthonosan érezni magát a parkban. Összegyűjtötték a száraz galyakat s olyan tüzet rögtönöztek, hogy füstje sűrű gomolyokban szivárgott fölfelé a lombokon keresztül. Mintha a százados fák tüzet fogtak volna. A gróf, ki ezt észrevette, ijedten csöngette be a komornyikot.

— Miféle tűz az? Csak nem ég a park, az egész város?

— Nem! Nem! Csak a cigányok... Igyekezett megnyugtanni őt a komornyik... Ugy látszik, a méltóságos asszony le akarja pingálni őket.

— Eh! ütött egyet öklével a gróf boszusan s aztán utána tette: Szerencsétlen szenvedély... bolondság!

Ajtóját izgatottan zárta be s noha még a színet se látta a kerti vendégeknek, mindazáltal előkereste a leghatékonyabb illatszeres üvegét s ruháját végig locsolta.

Nemsokára rekedtes, vontatott, sirásféle ének verődött ki a parkból. A küldött ital megtette a magát. Darinka az éneklés halatára idegesen ugrott fel a székről s kipirult arccal, önfeledten illette tánczra a bokáit. Majd az ablakhoz szaladt s kitekintett; de csakhamar ijedten kapta vissza

magát, arczáról villámgyorsan tűnt el a lázas pirosság.

A fák sűrűjéből épp akkor bontakozott ki a már egyszer látott karsu, szőke ifju, s perzselő, sovárgó tekintetét egyenesen az ablakra veté...

Nem sokára este lett. A kerti vendégek tüze magas lángokban csapódott fel a lombok éjszakájába. A grófné festőszereit félre rakta, lámpát gyújtatott s vendégét dus lakoma mellé ülteté. Ő is leült, egyetlen pillanatig sem távozott el mellőle, nehogy kivegye magát rokonai közé s kerekét oldjanak, vagy hogy... még rosszabb történjen vele.

Ágyat a mellékszobában vettetett számára; végig nézte, míg a lány szurtos öltönyében bebújt a habféléhár dnyhák közé, rázárta az ajtót s csak azután ment nyugalomra, feje alá rejtve a szoba kulcsát.

Még a saját gyermekét sem óvta volna ennyire.

Egyszer, éjfél táján, felrettent álmából. Ugy rémlett, hogy valaki megkocogtatta a szomszéd szoba kertre néző ablakát... avagy csak álmolta? Hisz a szoba emeleten volt.

Hallgatódzott. Sehol semmi nesz, csak valami különös elfojtott vijjogás, mintha valakit édes, régen sovárgott bűnre csábítana a lidérc s ő bár vonakodik, mégis olyan mohó vágygyal követi... avagy valami éjjeli nagy madár csapott át a kastély felett?

sokára a romániai lapokban Lukaciú elpantálása is, mert ő eljatsza szerepeit, alakítását kifütyölték és egy kifütyölt színésznek ugyanazon közönség előtt játszania már többé nem lehet.

A válság következményei is még tartanak. Legújabbán a nagyszabeni „Telegraful Roman” tudatja olvasóival, hogy Krisztea, Baresán és Komsa kiléptek a nemzeti komitéből és hozzátesszi: Szeretnők hinni, hogy ezuttal véglegesen és visszavonhatóanul hagyták el a helyet, melyet soha nem is kellett volna elfoglalniok. E kijelentése után pedig hozzátesszi, hogy a Brote által okozott kár és veszedelem létre jöhetett volna az ő közreműködésük nélkül is; de azért meglepéssel konstatálja, hogy megjött végre az ő román eszük is.

Ezen irányadó férfiak kiválasztását követni fogja még több is. Nemsokára újrainkon megszámolhatjuk azokat, kik még bizva egy jobb, a ligától megaranyozott jövőben, folytatni fogják a szelmalom-harcot ellenünk és a részünkön levő igazság ellen.

Tájékoztató

a szegényebb sorsú kisiparosok, kiskereskedők és ipari segéd munkásoknak az ezredéves kiállítás és a fő- és szék város megtekintése céljából tervezett tömeges felrándulásai tekintetében.

A kereskedelmi m. kir. miniszter ur, mint az ezredéves kiállítás országos bizottságának elnöke, messzemenő könnyűségekkel óhajtva lehetővé tenni a szegényebb sorsú kisiparosok, kiskereskedők és ipari segéd munkásoknak az ezredéves kiállítás és a fő- és szék város megtekintését, elhatározta, hogy a legalább 30 személyből alakult csoportban a felrándulók részére:

Utazási költség. a) A m. kir. államvasutak és ezeknek üzemében álló vasutak vonalain 25%-nyi merseklést engedélyez a zónarendszerű személy-díjszabás szerinti III.

Nem sokáig tépelődött felette, az álom újra reá libent s lezárta pillait . . .

Reggel első dolga volt benyitni a mellékszobába. Az ágy üres . . . az ablak nyitva . . . s a keresztfáról egy rábagozott közönséges kötelet lengetett a szél.

— Megszókött! — tört ki ajkain a fájdalmas meglepetés s csak hogy sirva nem fakadt utána. — A haláttan! Pedig beh jó dolga volt itt!

Bejött a társalkodónó is.

— Csak legalább ne vitt volna el semmit magával! — jegyzé meg s figyelmesen szettekingtetett. Minden a maga helyén volt . . . Nem vitt el semmit . . . Furcsa! furcsa . . .

Leültek reggelizni. Egy szék azonban, a Vilmos széke, üres maradt. A gróf kérdőleg mutatott reá. A grófné fejével nem-et intett s szíve hevesebben kezdett dobogni. Felküldtek az ifju szobájába. Nem volt ott. Le se feküdt az éjjel.

Eljött a dél, az este s Vilmos urfi még sem került elé.

A gróf egyhangú hidegséggel jegyzé meg: „Bizonyára elmulatta a pénzt s most át-rándult a nagynénihez — vendégszereplésre.”

A grófné nem felelt. Szobájába vonult, ott elnézte a felben hagyott képet s aztán a fia nagy aranyrámás arcképehez fordult szemrehányólag megfenyegeté:

— Te rossz fiu . . . mért vitted el azt a leányt? . . .

Ároktőy F.

osztályú menetjegy-árakból, továbbá iatezkedik, hogy a nem állami kezelés alatt álló vasutak vonalain, nemkülönb a gőzhajózási társaságok által fenntartott személyjáratokon hasonló értékű kedvezmények adásának.

Szállás. b) A fő- és szék város által iskolaépületekben berendezett szállásokban lakást biztosít. Egy-egy teremben 10—20 egyen nyer elhelyezést akként, hogy minden személy részére egy teljesen felszerelt, függönnyel ellátott vaságy, szék, polcz, ruhafogas, mosdó és írőasztal áll rendelkezésére.

Ételmezés. c) A kiállítás területén épült csárdák és vendéglők tulajdonosaival létrejött megállapodás alapján 2 tál ételből álló ebédet szolgáltat.

Kalauzolás. d) Díjmentesen megfelelő számu és nyelv ismerettel bíró kalauzokat bocsát az érkező csoportok rendelkezésére, kik hivatva lesznek a csoportokat egész időzésük alatt a szükséges felvilágosításokkal és magyarázatokkal támogatni és kísélni.

Belépti jegyek. e) Husz krajczárra mérsékelt belépti jegyeket adtak ki a kiállításra.

Jegyfüzetek. f) Jegyfüzeteket hoztak forgalomba a kiállítás igazgatósága útján, melyekben a menet-terti jegy, szállás-utalvány, a kiállításba való belépésre jogosító jegyek, az ebédjegy együtt foglaltatik s melyekért a díj fizetés egyszerre és egy összegben történvén, az utazás kényelme biztosítottatik.

Ezen felsorolt kedvezmények mellett lehetővé válik az, hogy a XIV. zónához tartozó vidéken lakó iparos, illetve segéd 2 napi tartózkodásra (az ételemezést, szállást, belépti jegyet is beleértve) 8 forint költséggel teheti meg az utazást Budapestre és vissza.

Szervezés. A tömeges felrándulásokat a kiállítás kerületi és helyi bizottságai, a hazai kereskedelmi és iparkamarák, illetve ipartestületek, társulatok, iparoskörök szervezik.

A résztvevők előjegyzése, a részvételi díjak beszedése, a jegyfüzetek kezelése és kiosztása, a felrándulás időpontjának, az utazás programjának megállapítása vármegyénkint, vagy ezeken belül körzetenként a nevezett tényezők eszközlik.

A felrándulás batárnapja az ezredéves országos kiállítás igazgatóságával legalább 10 nappal előbb közlendő, hogy a szállás és ellátás biztosítása és a jegyfüzetek kiadása iránt intézkedés történhessék.

A kiránduló csoport az intézők által kijelölt vezetőkkel együttesen utazik a fő- és szék városba s ugyanazon vonattal hagyja el Budapestet.

Utazás és tartózkodás. A kirándulók külön vonatot is vehetnek igénybe, ha az egészben fizetendő menetdíj által a megteendő ut minden kilométere után 2 forint 40 kr. biztosítatik a m. kir. államvasutaknak. Ezen határozmány alól az igen távol fekvő állomásokról utazó csoportokkal szemben és ha a kirándulók száma az 500-at eléri, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter irtól esetről-esetle kikérendő engedély alapján kivételek is lesznek tehetőek.

Az egész csoportnak a tartózkodás egész ideje alatt való együttmaradása feltétlenül kötelező.

A kirándulókat érkezésüknel a kiállítás kalauzai fogadják és kísérik szállásukra,

onnét a kiállításba. A délutáni órák a város nevezetességének megtekintésére lesznek fordíthatók.

Gondoskodás történik arról, hogy azok, kik a színházakat látogatni akarják, azt kalauzok kíséretében, kivételes áron kiadandó jegyekkel tehessek.

További részletek. Mindenkinek, aki ezen közgazdasági szempontból jelentékeny és az egész országban megindítandó mozgalomban tevékenykedni óhajt, aki a kisiparosok és segéd munkások érdekeit szíven viselvén, a tömeges kirándulások eszméjét terjesztetni óhajtja: a kiállítás kerületi és helyi bizottságai, a kereskedelmi és iparkamarák, ipartestületek, iparoskörök fognak a további részletekre felvilágosításokkal szolgálni.

Budapesten, 1896. évi január hóban.

Az ezredéves orsz. kiállítás igazgatósága.

Levelezés.

Vizakna, 1896. febr. 22.

Városunk képviselőtestülete ma rendkívüli közgyűlést tartott. Tárnya volt ezen gyűlésnek az ezredéves ünnepély rendén június 8-ára tervezett, Urunk királyunknak az egész ország által bemutatandó hódolatban leendő részvétele Vizakna városnak, mint Alsó-Fehérvármegye egyik — a megelőző idők hosszú során — törvényhatósági joggal bírt városnak.

Elénk eszmecsere fejlődött ki elnöklő polgármester előterjesztésére, melyben javaslatba hozta, hogy az Alsófehérmegye által küldendő bandériumban városunk is vegyen részt, vagy legalább lobogóját, a más három megyei város példájára, díszesen állíttassa ki és küldje be, s az ennek folytán fölmerülő kiadásokat a közpénztárból a képviselőtestület szavazza meg.

A képviselőtestület nagy többséggel el is fogadta ezen indítványt, valamint azon kapcsolatos indítványt is, hogy 1896. június 8-ika városunkban nemzetiségi és vallaskülönbség nélkül ünnepeltessek meg.

Azt hittük, hogy már be lett fejezve ezen hazafias ügy tárgyalása, midőn egészen váratlanul a helybeli gr. keleti felső egyház két lelkesze — egymást követve — a határozatnak ellene mondott a nagy nemzeti ünnepben való részvételre nézve azért, mert az fensőbb helyről (???) lett intézve és nem „körükből” indult meg; a városi ünnepelésnek azért, mert e tekintetben nincs utasításuk (???) Természetesen a közgyűlés nem vette tekintetbe ezen felszólalásokat, s az indítvány érdemében hazafiasan határozott, mintha ellentmondás nem is tetetett volna.

Egész hideg vérrrel irtuk le a történetet, nem is fázunk hozzá semmi jellemző következtetést, tegyük meg ezt nálunknál okosabb emberek; de annyit határozottan állítunk, hogy a tisztos felszólalók az ellentmondást nem maguk gondolták ki. Hogy kik adták az eszmét, azt N.-Szeben s az ott ülésezni szokott román komité eléggé megmagyarázza.

Jelen volt.

Vegyes hírek.

— Gyászír. Albrecht Salvator főherceg ur 6 cs. és kir. fensége február 27-én délután 4 óra 30 perczkor Griesben, Bozen mellett, meghalt.

— Arany érdemkeresztel kitüntetett főnöknő. Leányaink és fiatal asszo-

nyaink közül azok, kik a nagyszabású Szent-Ferencz-rendi zárdában tanultak, örömmel vehetik tudomásul, hogy Ó Felsége a nevezett zárdá főnöknőjét, Mayer Petronellát, a tan- és nevelésügy, valamint a betegápolás terén szerzett érdemei elismerésül az arany érdemkeresztellett tüntette ki.

— **Ohába-mutniki,** ruzsi és ruzsinoszi Petrovics Vazul ezredes, a 75-ik gy. dandár parancsnoka, helybeli zászlóaljunk felett február 26., 27. napjain szemlét tartott, mely alkalommal teljes megelégedésének adott ki-jevezést.

— **A megyei igazoló választmány** február 29-én tárgyalta a f. évi január hó 27-én megejtett megyei bizottsági tagválasztásokat. A zalathnai és a m.-igényi választások ellen beadott felebbezéseket elutasítva, valamennyi választást igazoltatott.

— **Fegyelmi választmányi ülés** volt február 29-én Zeyk Dániel főispán elnöke alatt, mely Harrach Róza kisenyedi állami elemi iskolai tanítónőt állomása elvesztésére ítélte.

— **Adakozás.** Megyebizottsági tagjaink áldozatkészségét tanúsítja, hogy a bandériumi jelvények beszerzésére az adományok a rendező bizottsághoz folyton érkeznek. Ujabban adakoztak e célra: Glück Mór Atvinczről 100 frt., br. Kemeny Simon Csombordról 20 frt., Varró Gergely Nagy-Enyedről 10 frt., Slafkovits Jácint Tóvisről 10 frt., Zalányi Farkas Veresegyházról 10 frt., dr. Winkler A. Nagy-Enyedről 5 frt., Albert Dénes Ladamosról 10 frt., Sándor János Miriszlórol 1 frt., Áron Bálint Verespatakról 10 frt., Seres Attila B.-Benedekről 5 frt.

— **Gyászhir.** Muresán Miklós nyug. m. kir. honvéd őrmester február hó 27-én agygerincz-sorvadás következtében elhalt Nagy-Enyeden. Özevény kívül három kis gyermeke siratja.

— **Márczius 15.** A hazafias ünnepek rendezésére a városi képviselőtestület által kiküldött bizottság Török Dániel elnöke alatt február hó 26-án értekezletet tartott, megbeszélendő a márczius 15-én tartandó ünnepély programját. A kiküldött bizottság az ünnepély programját a következőleg készítette elő és pedig: 1896. évi márczius 15-én délután 2 órakor gyülekezés a városház előtt. A Nemzeti Dal elszavalása, Kölesey „Hymusz“-ának eljátszása a zenekarok által. Felvonulás a sétatérre. A sétatéri táncsteremben: Dal, ünnepi beszéd, szavaltat. Az értekezlet azon óhaját fejezvé ki, hogy az ezredévi márczius 15-iki ünnepély minél impozánsabban ünnepeltessék meg, ez okból felkéréndők lesznek a Pethlen-főtanoda, theol. akadémia, tanító-képezde dalkarai és zenekarai, a nagyenyedi daloskör, a tűzoltóegylet és zenekara, a kaszinók, iparos-egyletek.

— **Téli idő** állott be február 27-én és vidám tavaszi mosolygás 29-én, természetesen pompás kis locs-pocscsal.

— **Furfangos család.** Furfangos csalásra jött rá a nagyenyedi rendőrség a napokban. Több oldalról jelentést tettek a rendőrségnek, hogy bizonyos egyén tudatlan cselédek és gyerekek által a kereskedőtől úri emberek nevére ruhaneműt és cipőket keret be. Épp ily család nyomára jött rá helybeli iparos Jakab Károly szabó mester is. Ugyanis beállított hozzá egy cseléd és Asztalos főerdész nevére 5 rend ruhát kért, mit is Jakab Károly kiadott, semmit sem sejtve. Csak akkor ijedt meg, amikor elküldött Asztalos erdészhez és kéréste a

ruhákat, ki is a legnagyobb csodálkozásának adott kifejezést, azt állítván, hogy ő hozzá nem vittek be semmiféle ruhát sem Jakab Károly rögtön jelentést tett a rendőrségnek, hol azonnal megindították a vizsgálatot. Sombory rendőrkapitány a feljelentés alapján nyomozni kezdett s reá jött, hogy a furfangos család Vitályos Ferencz és Bakó Istvánné volt, kik a vallatás közben kivallották, hogy ők voltak azok, akik több ilyen csalást követtek el. A nyomozás befejezése után az ípszéket átteszik a járásbíróshoz.

— **A photoplasticum** még mindig nagy közönséget vonz. különösen esténként, és méltán, mert aki Svájcot, Spanyolországot az Alhambrával és Cordova mór stílus épületeivel, Olaszországot Rómával, Nápolylyal és Firenzével, II. Lajos bajor király tündéri szép kastélyait, Svéd- és Norvégországot, Konstantinápolyt, Egyiptomot és a Szent Földet fáradtság nélkül, de igazi élvezettel be akarja utazni, az csak menjen s nézze meg e kiváló szépen felállított gyűjteményt.

— **Figyelmeztetés a levelező közönséghez.** Budapest székes főváros területére szóló levelezések gyors kézbesítését fölötté hátráltatja azon körülmény, hogy a levelezések címmezése hiányos. A cím-iratban ugyanis legfeljebb az utca és a házszám van feltüntetve, holott a levelezések gyors szétosztása és kézbesítése érdekében igen kívánatos, hogy a cím-iratban a közigazgatási kerület (I—X-ig), az emelet és ajtószám is ki legyen tüntetve. A levelező közönség érdekében a budapesti posta- és távirat-igazgatóság elrendelte ugyan, hogy a Budapestre érkező mozgóposták a székes főváros területére szóló levelezéseket közigazgatási kerületenkint dolgozzák fel, hogy ilyképp azoknak a főposta-hivatalnál levélhordói kerületenkint való feldolgozása gyorsítottassék, ezen intézkedés azonban a gyakorlatban épp a fentebb jelzett hiányos címzés következtében nem jár a kellő eredménnyel. A t. levelező közönséget tehát saját érdekében is felkérem, miszerint a Budapestre intézendő s itt kézbesítendő levelezéseinek cím-iratában az utca és házszámokon kívül még a közigazgatási kerületet, valamint az emelet és ajtó számát is kiírni sziveskedjenek, például: Horváth Kálmán urnak Budapest IV. Koronaherczeg-utca, 14. sz. I. emelet 5. ajtó.

— **Gervay fölfedeztetése.** A „Magyar postaigazgatás 1867-től 1895-ig“ című, most megjelent műben, melyet Kiegl Tivadar nyugalmazott posta- és táviró főtitest irt, érdekes történetet irt, hogyan födözte föl Gorove az új alkotmányos éraban Gervay nyugalmazott országos posta- és táviró főigazgatót. Így mondja el az esetet:

„Gorove nem tudván, hogy kit lehetne a postaügy-osztály élére állítani, arra a gondolatra jött, hogy jó lesz a budapesti postaigazgatóval az ügyet megvitatni. Ez az igazgató kitűnő szakember hírében állott, azután magyarul is tudott, talán magyar születésű is volt. A miniszter magához rendelte. Az igazgató kétségbe volt esve, hogy menjen-e egy . . . forradalmár-miniszter elé? Csak egy tőrülgette a homlokát, mert még rendeletet sen kapott volt Bécsből arra vonatkozólag, hogy miképpen viselkedjek e válságos állapotok közepette? Egyenesen Bécsbe akart szökni ez az ur, hogy megmentse Bach-huszári híret és reputációját, de a miniszter azt üzenté neki, hogy rögtön és mulhatatlanul jelenjen meg nála. Végre keresztet vetett magára ez az ur némán hűséget esküdött a kétféjű sasnak és elment mégis a magyar miniszter színe

elé. Gorove nyájasan fogadta s egyenesen meg is kérdezte, hogy hajlandó lenne-e átvenni a postaügy-osztály vezetését? A szörnyen sarokba szorított ur hajlongott, hadart, kért bocsánatot.

— Röviden, röviden, uram! igen-e, vagy nem?

— Ezer bocsánat, — volt az igazgató ur válasza — kérdést kell intézennem Bécsbe, hogy megengedik-e?

Mehetttt! szolt a miniszter és az igazgató ur röpiült egész Pozsonyig a . . . Kralxhubereket szaporítani. De bármint volt is ez a dolog, Gorove csakugyan nem talált hamarjában alkalmas embert a posta élére. Véletlenül találkozott a miskolci postamesterrel, akit ismert. (Persze, ez is csak le-gendaszerű valószínűséggel bír.)

— Uram, örvendek, hogy látom, szolt Gorove, erőltetem már napok óta az eszemet, hogy ki legyen a postások feje, de nem akar eszembe jutni az alkalmas egyének neve. Nem igen ismerem a hiresebb postásokat. Ugyan mondja meg, mert hiszen ön mindenesetre ismeri őket, hogy kit tegyek országos igazgatóvá?

— Kegyelmes uram, engedje meg, hogy én is törjem kissé a fejemet, mert az a sok inger, linger, bauer, lauer végű ember közt alig találok magyar érzelmű urat. Van mégis egy . . . vav végű ur is köztük igen is, Nagyváradon igazgat egy igazgató es ezt Gervaynak hívják; úgy hiszem, pozsonyi születésű, de azért talán csak jó hazafi. Meltóztassék Pestre rendelni, aztán majd meg-vállok.

— Pompás, köszönöm, látogasson meg, tudja, hol lakom. Isten önnel, uram — szolt a miniszter és megszorongatta a miskolci postamester kezét, aztán tovább indult.

Csakugyan förendelte magához Gervayt. Gervay szép alak, szép, értelmes arcú ember volt, és pompásan festett a magyar diszruhában, melyet felöltött, mikor a miniszter elé ment.

— Parancsára megjelentem, kegyelmes uram.

— Szép, szép; mióta szolgál?

— Hát ugy husz év óta.

— Igazgató?

— Nagyváradon.

— Van-e bátorsága a postaügy-osztály élére állani és a szükségeseket rögtön meg-tenni?

— Hódoló tisztelettel jelentem, hogy igen.

— Ki van nevezve országos főigazgatóvá — gratulálok!

— **Iskolai pótdadó és felekezeti iskola.** Éppen oly érdekes, mint komplikált kérdésben döntöttek legközelebb a bel- és közoktatásügyi miniszterek. Egyik vármegye közönsége a községi költségvetéseknek egyikéből törölte az 5 százalékos iskolai pótdadót azzal a megokolással, hogy a törvény szerint ily pótdadó csak községi iskola fönartására vethető ki, az illető községben pedig nincs községi iskola. A belügyminiszter, egyet-értésben az oktatásügyi miniszterrel, a községi képviselő felebbezése folytán megváltoztatta ezt a határozatot s elrendelte, hogy az 5 százalékos iskolai pótdadó visszahelyeztessék a költségvetésbe, mert az illető községben nincs r. kath. felekezeti iskolaszék szervezve s ennélfogva nem történhetnék egyébként gondoskodás 1896-ra az iskolai kiadások fedezéséről. Találtak azonban a miniszterek vizsgálat tárgyává teendő adatokat is a felebbezésben s ennek folytán elrendelték azt is, hogy a községi költségve-

tési tárgyalástól elkülönítve, az iskola jellegének végleges megállapítása is tárgyalás alá vetessék. A főlebbezés irataiból és adataiból ugyanis kitért, hogy az iskolát 1878-ban a politikai község építette fel, az öt százalekos pótdót a tanítói fizetésnek a törvényes minimumra emelhetése érdekében egyszer s mindenkorra a politikai község egyhangú határozattal maga ajánlotta fel s ezt az adót a múlt évig folyton kivették és behajtották a nélkül, hogy ez ellen bárki főlebbezett volna; sőt a tanítókat is maga a község választja, az iskola fenntartásáról minden tekintetben a község s községi iskolaszék gondoskodik s hitközségi iskolaszék és előjáróság nincs is a községben. Mindezek folytán a miniszterek nézete szerint legalább is kérdéses az iskolának róm. kath. felekezeti jellege s ezt a kérdést okvetlenül tisztába kell hozni.

— **Klasszikusok aranymondásai.** A szerelem, bekötve bár szeméi, jobban talál, hajh, mintsem kellene. — Ifjak szerelme nem szívökben van, csak szemök fényében. — Csak gondolat lehet a szeretők hirnöke; tiszter oly gyorsan illan ő, mint könnyű nap-sugár. — Könyek lakában Venüs nem mosolyog. — Mit rózsának hívnak, nevezzük azt akárhogy: olyan illatos marad. — Egy szép asszonynak nincs igaz szeme. — Jó szerencsében sem a nő, de nyomor a Veszta-szüzet is megtanorítja. — Az asszonyt az ördög sem emé meg. — Legnagyobb kiadás a nő. — Nő fóruma elől a férjnek nincs apelláta. — A szem vasut a szívhez.

— **Villamosság az építkezésben.** Pattersonban egy villamos gyár 230 láb magas keményet, melyhez csaknem egy millió darab terméskövet használtak fel, hat hét alatt építettek föl. E gyorsaság az által volt elérhető, hogy az összes gépeket, melyeket az építkezésnél használtak, villamos erővel hajtottak. A kemény teteje 6000 font súlyú vasból áll, melyet 8 részben emeltek fel a magasba. A munkásokat és az építési anyagot villamos felhúzó géppel emelték fel s az egész ut 17 másodperczet vett igénybe. Az építkezés összes költsége körülbelül 100.000 dollárra rug.

— **Az osztálysorsjáték mint iskola-alapító.** Budapestről írják lapunknak: Hogy a szerencse istennőjének szeszelyei mily kifürkészhetetlenek, eklatáns példa Magyarországnak egy távol eső falva: Kántor-Jánosi, Szatmármegyének egy egyszerű, patriarchalisan berendezett, mintegy 1200 lelket számláló faluskája. Ezen helységbe néhány nap előtt oly tekintélyes pénzüsszeg érkezett be, mennyi az ottani postahivatalban talán még soha sem fordult meg. Ezen aránylag óriási pénzüsszeget a Heinze Károly czég (Budapest, Szervita-tér 3.) küldötte és elképzelhető, hogy azt a vén postakocsit, míg a másfél órai utját az utolsó vasuti állomástól: Nyír-Bátortól megtette, ilyen epedve még sohasem várták. Az a pénzüsszeg pedig, melylyel ez a postakocsi Kántor-Jánosiba bedöcögött, nem volt más, mint az osztálysorsjáték legutóbbi húzásán kisorsolt 60.000 koronás nyeremény. Nevezett falunak egy 15 tagból álló társasága megbizta Csujá Imre postamestert, hogy költségükre Heinze Károlynál sorsjegyeket vásároljon. A postamester megrendelt egy huszadokba felosztott I. osztályú egész sorsjegyet, melyekből a társaság mindegyike átvett egyet-egyet. Egy huszadot a postamester maga számára tartott meg, négy huszadot pedig, mint az ottani református egy-

ház gondnoka, ezen hitközségnek ajándékozott. A megrendelt sorsjegyet, melynek száma 22,656 volt, az osztálysorsjáték húzásán 60.000 koronás nyereménnyel kihúzták. Magától értetődik, hogy az a nap, melyen a szerencse-hír a kántor-jánosiak tudomására jutott, valódi örömmünneppé fejlődött. Hiszen ezen esemény nemcsak az ő igénytelen, egyszerű életsorsukban jelent nagy változást, de most már egy régi hő-ohajtásukat is megvalósíthatják, t. i. az ugyancsak tekintélyes összegben részesült hitközségnek iskolát emelhetnek. Így tehát az osztálysorsjáték ezuttal egy magasztos kultur-célt mozdított elő.

Apróságok.

Megkapta a magát.

Egy éves önkéntes: Nagyságos asszonyom e szép vidéknek legszebb virága.

Ur hölgy: Én is visszaadhatom magának a bököt, amennyiben ön is pompásan beleillik e zöld kertbe.

Elszólta magát.

Egy kis ballerínának hevesen kurizált az intendáns egyik kaszinóbeli barátja.

A kicsike egyszer ingadozott és szeliden kérdezte a gróft:

— Hát igazán tudna szeretni egy oly igénytelen leánykát, mint én?

— Oh, többet is! szölte el magát a méltóságos ur.

Regény-frázis.

... Ott ült, mint egy márvány-szobor, hidegen, és mosolya is oly hideg volt, mint a minő hidegen csak a márvány mosolyoghat...

Az már más.

— Ember! te ebben a kutya melegben még dolgozol?

— Hiszen arnyképeket rajzolok.

— Az már más!

Üzletember.

Felenség: Áronlében, adj egy pusztit.

Férj: Előbb az üzlet jön (megesókolja a feleségét), s most következik a szórakozás (bemege az irodába).

Drága koronák.

Károly portugál király párisi látogatása alkalmával fölkeresett egy híres aranyművest és megbizta, hogy reparálja a portugál koronát. Ez a korona a világ legértékesebb koronája. Állítólag 32 millió frank az értéke, míg az orosz czarevna koronája, mely a portugál után következik, csak 12 millió frankot ér. Az angol királyné koronáját nyolcz millió frankra becsülik s naponkint hatvan penny belépti díjért mutogatják; ez a bevétel a királyi kincstárt illeti meg.

Gyermekszáj.

Nagymama: Tudod Palikám, mi lesz azokból a pajkos gyermekekből, kik örökké káromkodnak és lármaznak?

Palika: Persze, hogy tudom. Fiakkeres!

Eltalálta.

— Éppen önről beszéltünk, doktor ur.

— Azt nagyon sajnálom.

— S miért?

— Mert elyből ellensége vagyok minden hízélgésnek.

Kíméletlenség.

Felenség: Mama azt írja, hogy holnap megérkezik.

Férj: Ezt a hírt kíméletesebb módon is tudtomra adhattad volna.

Póru! járt hiúság.

Vendég: Mint hallok, a veje sok eredménnyel kereskedik vajjal és borral!

A nyós: Kikérem magamnak ezt a kifejezést: az én vöm nem kereskedik, hanem gyárt!

Közgazdaság.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara február 25-én tartott rendes közgyűléséből.

A kereskedelmi miniszter arról értesítette a kamarát, hogy a községi bíraskodásról szóló törvény módosítására vonatkozó javaslatát közölve az igazságügyi miniszter ural, ez utóbbi kijelentette, hogy előjegyzésbe vette a kamara azon ohajtását, hogy a törvény módosításánál az üzleti követelések a hitelező lakhelyén legyenek perelhetők.

A közgyűlés helyeslő tudomásul vette az elnökség azon intézkedését, hogy az ügy sürgősségénél fogva a kamara nevében hozzájárult a miskolci társintézet azon fölterjesztéséhez, amelyben a m. államvasutak személyijszabásának célba vett reformjánál a nagyobb forgalmi központokat képező városok szomszédos forgalmi tarifáját kivételesen az eddigi alakban meghagyni méltóztassék. Ennek szükségességét Kolozsvár szempontjából különlegesen indokolta és e fölterjesztést közölte a városi hatósággal is, mint amelynek érdekeit e reform több irányban érintené. A miniszter ur február 20-án tartott budget-beszéde azt az örvedetes nyilatkozatot tartalmazza, hogy a kamarák ezen javaslatát hajlandó is teljesíteni.

A kamara már a kiegyezési tárgyalásoknál a mellett foglaltán állást, hogy a fogyasztási adó egyesíttessék a termelési adóval, a közgyűlés nem volt azon helyzetben, hogy a serfőző egyesület ezzel elmentéses irányu javaslatát magáévá tegye, azt azonban a maga részéről is pártolja, hogy a sörre nehezedő adó oly magasságban tartassék, amely e czikk versenyképességét a más italokkal lehetetlenné ne tegye.

A brassói társintézet javaslatot tett az iránt, hogy a villamosságot előállító vállalatok is vonassanak azon vállalkozások sorába, amelyekre az állami kedvezmény kiterjeszthető. A kamara e javaslatához csak annyiban járulhat a maga támogatásával, a mennyiben oly vállalatról van szó, amely a villamosságot a kisipar szolgálatában álló gépek számára termeli.

A kolozsvári építő-iparosok nem nyerhetvén meg az engedélyt különleges ipartestület alakítására, elhatározták oda hatni, hogy az általános ipartestület alakításához szükséges kétharmad többséget összehozzák. Ezen törekvésük sikerült is s az általános ipartestület megalakítást kívánó 669 képviselettel kötött iparosmester nevében arra kérték a kamarát, hogy az ipartörvény és miniszteri utasítás értelmében elkészített testületi alapszabályaitat felülvizsgálni s az iparhatóságához áttenni sziveskedjék, hogy az alakuló gyűlést mielőbb megtarthassák. A kamara örömmel vállalkozott a kérés teljesítésére, miután az előterjesztett iratok a törvény követeléseinek megfelelnek.

A helybeli m. kir. posta- és távirada-hivatal figyelmeztetése következtében a kamara készséggel tett ismételt ajánlatot az üzleti köröknek a hirdetményes levelezőlapok igénybevételére, valamint a posta-

takarékpénztár felhívására a cheque-számlák használatba vételére újabb felhívja a figyelmet.

Iparoktatási miniszteri biztos Sztényi József ur felhívása következtében határozatba ment, hogy a kamara az iparoktatás támogatása érdekében megindítandó „Magyar Iparoktatás” című havi folyóiratot a területén levő ipariskoláknak, testületeknek és páregyleteknek figyelmébe ajánlja s az aláírások eredményéhez képest maga is elvállalja a költségekhez való járulást.

A kamara rendelkezésére álló minden eszközzel örömezt vállalkozott a miniszter ur azon törekvésének sikeres előmozdítására, hogy az ezredéves országos kiállítást minél számosabb iparos, kiskereskedő és iparossegéd látogathassa és tanulmányozhassa, felhasználásával azon messzemenő előnyöknek, amelyeket a miniszter ur a csoportos látogatók részére szállítási s ételmezési díjak s más kedvezmények alakjában nyújt. Ezzel kapcsolatban javaslatot tesz a kamara a kiállító és jury-tagokna adandó kedvezményes utazási jegyek érdekében, miután ezeknek több ízben kell a kiállításra utazniok s nem csatlakozhatnak a tömeges felrúdulókhöz.

A hazai gépgyárak készítményeinek a közönség által fokozottabb mérvben való igénybevétele képezte a miniszter újabb leírata tárgyát, amelynek lehető előmozdítására a kamara készséggel vállalkozott.

A vidéken épülő házak adókedvezményezéséről a képviselőház elé terjesztett törvényjavaslat módosítása érdekében a miskolci kamara felterjesztést tett a miniszterhez s ennek pártolására a kamarát is felhívta. A közgyűlés a felterjesztés azon pontjaihoz hozzájárult, hogy a javaslatba hozott 2—3 év adókedvezményi meghosszabbítás a kitűzött cél eléréséhez kevés és hogy a vidéken nincs indokolva az üres telkekre és lerombolt házak helyébe emelendő épületek közt különbséget tenni.

A titkár a közgyűlésnek jelentést tett a ker. kiáll. bizottság részéről kifejtett munkásság eredményéről, amely szerint a bizottság hatáskörébe nem tartozó 5. 6. 7. csoporton kívül lévő 17 csoportba jelentkezett volt összesen 236 kiállító, ebből előn fogadva 223 bejelentés, visszalépett 24 kiállító, az igazgatóság visszautasított 19 bejelentést és maradt 185 kiállító. Kilencz bejelentő ügye még függőben van. A kiállítási alap néhány kiállító térdíját előlegezte. A házi ipar gyűjtéményes feltüntetésére maga a kamara vállalkozott s a készítmények nagy része már együtt van. A kolozsvári nyomdászat történetét a kamara felkérésére dr. Ferenczi Zoltán ur már megírta s most Ajtai Albert ur nyomdájában készül annak diszkidása. Gondoskodva van arról, hogy a nyomdászati pavilonban a kolozsvári nyomdászat multja és jelené méltóan legyen feltüntetve.

A „Köztelek”, az O. M. G. E. hivatalos közlönye, a mult heti számában a következő közlönyt teszi közzé: Gazdatiszti állások közvetítése. Az országos Magyar Gazdasági Egyesület igazgató választmánya elhatározta, hogy jövőben a gazdatisztek és gazdasági alkalmazottak közvetítésével nem foglalkozik és minden ilyen ügyet a „Magyar gazdatisztek és erdőtisztek országos egyesületéhez” tesz át. Felkérjük tehát az érdekelteket, hogy ez irányu megkereséseiket közvetlenül ezen egyesülethez címezni sziveskedjenek. A Magyar gazdatisztek és erdő-

tisztek országos egyesületének irodája Budapest, IX. Lónyay-utca 7. sz. alatt van. Igazgató. E közlemény alapján tisztelettel felkérjük egy a földbirtokos és bérlő osztályt, valamint a gazdatiszti kart, különösen pedig egyesületünk tagjait, hogy egyesületünk ezen működését szükség esetén igénybe vegyék, de azonkívül tagjainkhoz azon kéressel járulunk, hogy ha betöltendő állás-üresedés jut tudomásukra, arról egyesületünk irodáját értesíteni sziveskedjenek, hogy ajánlatunkkal a tisztelt földbirtokos és bérlő osztálynak kezére járassunk, s ez által velük egyesületünk ez irányu működését megkedveltsük. Ügyvezetőség.

Az Első Magyar Gazdasági Gépgyár Részvénytársaság megszerezte a szabadalmat képező Andrae-féle zég-zug aczel-borona kizárólagos gyártási jogát. E borona egyszerű, tartós és ezelszerű szerkezete által sokkal jobban felel meg a kívánalmaknak, mint bármely eddig használatos ilyen eszköz. Helyes és jó előállítására biztosítékot nyújt, hogy nevezett gyár e boronát külön a követelményeknek megfelelően berendezett talaj- és növényművelő gépek és eszközök osztályában fogja gyártani. Németországban az Andrae-borona az utóbbi két évben nagy mértékben terjedt el és hazánkban is már itt-ott alkalmaztak és a hozzákötött várakozásoknak fényesen megfelelt. Szerkezete oly egyszerű, hogy az összes huzamos használatközben szükségessé válható javításokat minden falusi kovács véggezheti, anélkül, hogy annak jó munkaképességét elrontaná. A borona járása nyugodt, egyenletesen működik, a talajt erőlyesen és mélyen lazítja, eltömődés nem fordul elő, a rögtől jól törí és jól gyomlál. Különösen kötött talajban kiváló eredményeket lehet vele elérni. Megterheive, rétművelésre is alkalmas.

Piaczi árak.

Nagy-Ényed, 1896. február 26

Buza legjobb	100 kilogramm	8—
„ közepszerű	„	7 50
Kétszeres legjobb	„	6 50
„ közepszerű	„	6—
Rozs legjobb	„	5 50
„ közepszerű	„	5—
Zab legjobb	„	5 50
„ közepszerű	„	5—
Kukorica (tegeri)	100 kilogramm	5—
Burgonya	„	2 50
Széna legjobb	egy szekér	6 50
Szalma legjobb	„	3 50
Bikkfa 1 köbm. keresztirakás nélkül, 1 m. hosszú	„	3 50
Cserfa 1 „	1 „	3 50
Tölgyfa 1 „	1 „	3 50
Faszén kemény	egy hektoliter	1 80
Marchahus	1 kilogramm	32—36
Sertéshus	„	40—44
Szalonna	„	80—90
Disznózsír	„	— 90
Vöröshagyma	„	— 15
Fokhagyma	„	— 20

Szerkesztőség:

DR. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-Ényeden.

2454. 3060. 4003. 5508/895. tkvi.

Hirdetmény.

Maros-Szent-Benedek, Háporton, Lőrinczréve és Vadverem község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. törvényekkel

a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. törvény-cikkekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, ideértve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzését, vagy az 1886. évi XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlesek érvénytelenségét kimutathatják: e végből törlesei keresetüket hat hónap alatt, vagyis **1896. évi szeptember hó 5. napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlesei kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. 18. §-ainak eseteiben ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásaikat hat hónap alatt, vagyis **1896. évi szeptember hó 5-ig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásaik többé figyelembe vételre nem fognak;

3. hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek tartják, e tekintetben felszólamlásaikat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1896. évi szeptember hó 5-ik** napjáig nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igények jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetők, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratukat adták át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtának, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró mint tkvi hatóság.

Nagy-Ényed, 1896. február 17-én.

1—3

Csernátoni Vajda Péter,
kir. bíró.

Alsófehérmegye alispánjától.

Sz. 2645—896.

Pályázati hirdetmény.

A kisenyedi szolgabírói hivatalnál Koneczán a hivatali szolgálai állás üresedésben jövén, annak betöltésére pályázatot hirdetek.

Évi fizetés 235 frt. ruhaátalány 40 forint.

Pályázni kívánók folyamodásaikat katonai szolgálatukat tanusító s lehető más bizonyítványukkal felszerelve **jövő márczius hó 10-ig** az alispáni hivatalhoz terjesszék be.

Nagy Ényed, 1895. február 26-án.

Csató János,
kir. tanácsos, alispán.

Kiadó ház.

Nagy-Enyeden, Szentkirály-
utca 128. szám alatti

HÁZAS TELEK

tolyó évi április 24-től kezdve
kiadó. Értekezhetni a tulaj-
donos Ceiler Edével Tövis-utca
9. szám alatt.

Malombérleti hirdetmény.

A nagyenyedi ev. ref. **Bethlen-
főiskola** nyilvános árverés útján ha-
szonbérbe adja a tulajdonát képező alábbi
lisztelő malmait, u. m.

1. A nagyenyedi határban fekvő 3
kövü ugynevezett „**Csere**“ malmot
901 frt kikiáltási összeggel.

2. A Muzsina községben levő 3 kövü,
ugynevezett „**Szítás**“ malmot **380
frt kikiáltási összeggel.**

3. A Felenyed községben levő 3 kövü,
ugynevezett „**Papir**“ malmot **1015
frt kikiáltási összeggel.**

4. A Felenyed község felső végében,
levő 3 kövü, ugynevezett „**Mart alatti**“
vagyis „**Papi**“ malmot **606 frt ki-
kiáltási összeggel.**

A bérlet mindenik malomra nézve
**1896. évi július hó 1-én kezdő-
dik és tart 6 évig.**

Az árverés Nagy-Enyeden a főiskola
jóságigazgatósági irodájában tartatik
meg, még pedig a „**Csere**“ és „**Szítás**“
malmokra nézve **1896. márczius
4-én d. e 11 órakor**; a „**Papir**“
és „**Mart alatti**“ malomra nézve
**1896. márczius 6-án d. e. 11 óra-
kor.**

**Bánatpénzül a kikiáltási ösz-
szegnek 10%-a teendő le kész-
pénzben, vagy óvadékképes ér-
tékpapirban.**

**Zárt ajánlatok is adhatók be az
árverés megnyitásáig.**

A részlete- feltételek a jóságigazga-
tósági irodában a hivatalos órák alatt
betekintethetők.

Nagy-Enyed, 1896. február 25. én.

Bethlen-főiskola
jogügy- és jóságigazgatósága.

Egy jó házból való
14—15 éves **keresztény**
fiu fűszer-, festék- és rö-
vidáru-üzletemben

tanulónak

felvétetik. Ajánkozások-
kat kérem **ifj. Sándor
Miklós** urhoz intézni
N.-Enyed, Főtér 30. sz.
Esetleg hozzám Balázs-
falvára.

Komaromy Albert.

MAGYAR OSZTÁLY-SORSJÁTÉK.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény
a legkedvezőbb esetben

Egy Millió korona.

II. osztály Huzás 1896. márczius 11—14-ig.			II. osztályú vételsorsjegyek árjai:				III. osztály Huzás 1896. május 12—28-ig.		
Nyeremény	korona	korona	1/1	1/2	1/10	1/20	Nyeremény	korona	korona
1	100000	100000	40.—	20.—	4.—	2.—	I jutalomdíj	600000	600000
1	60000	60000	II. és III. osztályú teljes sorsjegyek árjai:				1	400000	400000
1	40000	40000	1/1	1/2	1/10	1/20	1	300000	300000
1	30000	30000	60.—	30.—	6.—	3.—	1	200000	200000
1	20000	20000	Ezen eredeti árakon kívül II. osztályú sorsjegyek megrende- lésénél ajánlott levél portója és nyereményjegyzék díja fe- jében 25 kr. teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlati díj és 2 nyeremény-jegyzékért 40 kr. küldendő be.				1	100000	100000
1	15000	15000	2	40000	80000	2	40000	80000	
1	10000	10000	2	20000	40000	5	10000	50000	
2	8000	16000	10	8000	80000	34	6000	204000	
8	4000	32000	100	2000	200000	200	1000	200000	
10	2000	20000	2650	200	530000	22000	150	3300000	
13	1000	13000	25007	nyeremény és egy jutalom	6284000				
100	400	40000							
860	200	172000							
9000	120	1080000							
10000	nyeremény összesen	1648000							

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly, Budapest

Szervita-tér 3. Sürgőnczim: **Lottoheintze Budapest.** Szervita-tér 3.